

Ἀμερικανοῦ παιδὸς, συμπεραίνει ὅτι ὁ παῖς πρέπει νὰ εἶναι ἐγκυκλοπαιδικὸς καὶ ὄχι παπαγάλος. Ἄν ὁ ἀνὴρ εἶναι ὁ θεὸς τοῦ σύμπαντος, ὁ παῖς εἶναι ὁ μικρόκοσμος αὐτοῦ κτλ.

Τελευταῖος ἀπασχολεῖ τὴν Βουλὴν ὁ κ. Δεληγιώργης διὰ μακρῶν τὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀναλύων καὶ ἐπικρίνων καὶ διαφωνῶν καὶ καταστρέφων καὶ οἰκοδομῶν. Φρονεῖ ὅτι ὅπως ἔχει τὸ νομοσχεδίον δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς εὐρέστεως δημοδιδασκάλων δυνάμενων νὰ πληρώσωσι τὸ κενὸν τοῦ ὁποίου τὴν πληρώσιν ὑπόσχεται αὐτό. Μὲ τὰ μέσα δὲ ἄτινα διαθέτομεν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναμορφώσωμεν τὴν παιδείαν. Μᾶς ἤρρεσε πολὺ ἡ ἀντίθεσις τὴν ὁποίαν παρουσιάζει τὸ διαλεκτικὸν καὶ ἤρεμον ὕφος τοῦ λόγου του, τὸσον εὐαρμόστον εἰς τὰ τοιαῦτα ζητήματα, ἀπέναντι τῆς βακχίδους πνηγυρικότητος τῶν πλείστων συναδέλφων του. Ὁμοιάζει βόμβον φιλέργου μελίσσης ἐν μέσῳ ἀδιακόπων κοασμάτων. Δυστυχῶς ὁ βόμβος αὐτὸς σπανίως ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ ἀχρήστου θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ὑπάρχοντας μόνον διὰ τοὺς ὁμηρικὸς ὀγκημοὺς τοῦ Στεφανίδου καὶ τοὺς αἰωνίους περιπάτους ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἐνὸς αἰωνίου ὑποψηφίου ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ἐψηφίσθη· μᾶς μένουν τὰ καθέκαστα.

Κουτρούλης.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ - ΕΥΛΟΓΙΩΝ

᾽Ω δύστηνα ὄντα! ἀποκεκηρυγμένοι κατὰδικοὶ ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ φυσικοῦ Νόμου! Ἀνθρώποι πεσόντες εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ τὸ πλοῖον ἐξακολουθεῖ τὸν μοιραῖον πλοῦν καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἐπιβάται σπεύδουσι μόνον νὰ διασκεδάσωσι τὴν ναυτίαν διὰ συναυλιῶν καὶ ἐπικινδύνων παραστάσεων ἀργυρωνήτων παιδίων οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐλευθερωθέντων!

Κακοῦργος! — Εὐλογίων! — Ἀνθρώποι ἐκπεπτωκότες, ἀξιοὶ ἐγκαταλείψεως, ἀνάξιοι τῆς τῶν ἄλλων μερίμνης! Τίς σὰς πταίει;

᾽Ω ἄθλιοι κακοῦργοι, διατί νὰ ὑποπέσητε εἰς τὸ ἔγκλημα; διατί δὲν ἐνίκησατε τὰ πάθη σας; διατί δὲν ἐνισχύθητε ὑπὸ τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν, ὥς ἡ κοινωνία σὰς ἐδίδαξε διὰ τῶν παιδαγωγικῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῶν εὐγλωττῶν ἱεροκηρύκων; — Τὸ κοινωνικὸν φῶς τῆς ἠθικῆς ὑπῆρξεν ἀσθενές, ὅπως εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς ἀγροίκους καρδίας καὶ ὑπῆρξατε τυφλοὶ καὶ διεμεινάτε σκοτεινοί· καὶ ἤδη ὁ ἥλιος τῆς κοινωνικῆς αὐτοσυντηρήσεως σὰς καταδιώκει· ῥιζοῦν εἰς τὰ σκότη τῶν φυλακῶν, ἵνα ἐξέλθῃτε σκοτεινότεροι· καὶ ὄχι ἡ κοινωνία, ἥτις δὲν ἠδυνήθη νὰ σὰς φωτίσῃ, φοβούμενη τὸ σκότος σας· ἐξαφανίσθητε λοιπὸν, ἀπολέσθητε ἐν ἑστέ τοῦ βορβόρου τῶν ὑπογείων δεσμοτηρίων, ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον Ἀθῆν!

᾽Ω πτωχοὶ εὐλογίωντες, διατί νὰ ὑποπέσητε εἰς τὴν ἐπαράτην νόσον; διατί δὲν ἐνίκησατε τὴν ἐπιδημίαν περιφρουρηθέντες διὰ τῶν ἀμυντικῶν μέτρων; διατί ὡς τὴν ἀνότητον πρόληψιν μὴ ἐμβολιάσεως, ἐπικρατοῦσα καὶ ἐπιδημίας καὶ μὴδὲ διὰ βελγικῆς γλυκερίνης νὰ ἐμβολιασθῆτε ἐσπεύσατε; διατί δὲν ἐτρεῖτε τοὺς ὑγιεινοὺς νόμους καὶ καθαριότητος καὶ δὲν ἐλούεσθε εἰς τὴν πρὸ τῆς πόλεως θάλασσαν τῶν Ἀθηνῶν ἢ τὰ δίδραχμα λουτρά τῆς ἑστέρας; διατί πρὸ πάντων ὅταν προσεδάλλετο τις ἐκ τῶν οἰκιστῶν παρθεύατε τὸ πολιτικὸν καθῆκον τῆς καταμνήσεως καὶ

εἶχετε τὴν εὐαγγελικὴν αὐταπάρνησιν νὰ τὸν νοσηλεύετε ἐν μέσῳ ὑμῶν; Ὁ τῆς πολιτείας διοικητικὸς ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κλάδος (Sanitätspolizei) δὲν κατῴρθου νὰ ἐξαπλώσῃ τοὺς κλώνους αὐτοῦ μέχρι τῶν μεμακρυσμένων ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἀστυνομίας στενῶν οἰκημάτων σας, ὅπου ἐν ἀδελφότητι πολυμελεῖς οἰκογένειαι συσσωρεύεσθε. Τὸ ἐπιστημονικὸν φῶς τῆς ἱατρικῆς ὑπῆρξεν ἀσθενές, ὅπως εἰσχωρήσῃ διὰ τῶν μικρῶν παραθύρων ἢ φεγγιτῶν εἰς τὰ σκιερὰ ὑμῶν δώματα· ὑπῆρξατε ἀνθυγιεῖνοι καὶ δὲν ἀντέστητε εἰς τὴν νόσον· καὶ ἤδη ὁ Νόμος τῆς ἀτομικῆς αὐτοσυντηρήσεως σὰς φυγαδεύει· ὀδηγήθητε διὰ τῆς εὐλογοφόρου (οὐχὶ μὲν νεκροφόρου, ἀλλ' ἴσως νεκροποιοῦ) ἀμάξης καὶ ῥίφθητε εἰς τοὺς πρώην σταύλους (ζῶων πάντοτε στέγασμα) καὶ πρώην σφαγεῖα (θυμάτων ἐπίσης θυσιαστήριον) ἐν Γουδῇ!

Μόνον σωτήριον φάρμακον καὶ δι' ὑμᾶς τοὺς πάσχοντας καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐτι ὑγιεῖς εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσίς σας καὶ ἐγκατάλειψις, ἵνα μὴ τὸ κακὸν μεταδοθῇ καὶ οὕτω προστεθῇ εἰς τὰ δεινοπαθήματά σας ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως· ὥς ὑπολείπεται μόνῃ ἡ ψυχικὴ ὁδύνη τῆς ἀπομονώσεως! Ἡ κοινωνία μὴ κατορθοῦσα νὰ σὰς σώσῃ φοβεῖται τὸ ἀπειλητικὸν φάσμα σας! Μείνατε λοιπὸν ἐν τοῖς σφαγείοις καὶ ἂν κατορθώσητε νὰ διαφύγητε τὴν σπάθην τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἂν εἴσθε ἱκανῶς ἐγκρατεῖς πείνης καὶ δίψης, τότε ἐπανεέλθετε εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς κοινωνίας· σὰς ὑπόσχεται ν' ἀνεχθῇ τὴν δυσμορφίαν σας· ἡ φιλαντία κατισχύει τῆς καλαισθησίας καὶ ἡ κοινωνία δὲν ἐνδιαφέρεται τόσον διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ προσώπου σας, ἀρκουμένη μόνον εἰς τὴν εὐρωστίαν τῶν χειρῶν σας, δι' ὧν ἡ κοινωνικὴ ζωὴ συγκρατεῖται! Ἀρκεῖ λοιπὸν φιλοπόνως νὰ ἐπανεέλθῃτε εἰς τὰ ἔργα σας καὶ τότε σὰς χορηγεῖται γενικὴ ἀμνηστία· αὐξήσατε μόνον τοὺς πόρους τοῦ Κράτους! Καὶ τότε τὸ Κράτος πλουτίζον θὰ μεριμνᾷ κάλλιον περὶ τῶν εὐλογίωντων ἐγγόνων σας! Ἰκανὴ παρηγορία διὰ τοὺς σήμερον πάσχοντας.

Μισάνθρωπος

Η ΔΑΜΑΛΙΣ.

Τόπος παραδόξων. Πέρυσιν ὅτε ὁ τύφος μᾶς ἐδεκάτισε, συζήτησις ἤρρισε μετὰ τῶν ἱατρῶν μας ὅτι πταίει τὸ κινῖνον καὶ ὅτι τὸ τοῦ Λετερριέ, ἔλεγον οἱ μὲν δὲν ἀξίζει, ἄλλοι δὲ ὅτι τοῦ Ἰόσπ. Ἀλλ' ἐδημοσίευσεν ὁ πωλὼν κινῖνον Γερμανικὸν ἀνάλυσιν τοῦ κ. Χρηστομάνου, καθ' ἣν τοῦτο ἀνεκηρύττετο γνησιώτατον, καὶ τὴν ἐπαύριον ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ πωλὼν κινῖνον Γαλλικὸν ἀνάλυσιν τοῦ αὐτοῦ κ. Χρηστομάνου, καθ' ἣν καὶ τοῦτο ἀνεκηρύττετο γνησιώτατον. Καὶ τὰ δύο γνήσια, καὶ ὅμως οἱ ἱατροὶ ἐφώναζον ὅτι καὶ τὰ δύο ἦσαν νόθα. Τί συνέβη; τοῖς ἐδόθη πατέντα γνησιότητος ὑπὸ τοῦ κ. Χρηστομάνου;

Καὶ ὅμως ὁ κόσμος ἐπίστευε τὴν πατέντα μετεχειρίζετο εἴτε τὸ ἐν εἴτε τὸ ἄλλο καὶ ἀπέθνησκεν.

Σήμερον τὸ ἴδιον συμβαίνει μετὰ τὴν δαμαλίδαν. Μᾶς ἐπλημύρηνσαν μετὰ γλυκερίνην βαπτισθεῖσαν δαμαλίδα καὶ ὁ κόσμος ἐπίστευε καὶ ἐμβολιάζετο καὶ ἡ εὐλογία ἔλαβε τὰς τρομερὰς διαστάσεις τῆς ὄχι διότι πταίει ἡ Κυβέρνησις, ὥς θέλει ὁ Ζυγαμαλάς, ἢ διότι πταίει ἡ Ἀστυνομία ὥς θέλει ὁ Καμπουρόγλου, ἀλλὰ διότι ὁ κόσμος νομίζει ὅτι εἶναι ἐμβολιασμένος καὶ δὲν εἶναι διότι ἡ δαμαλὶς εἶναι γλυκερίνη. Καὶ ὅμως νέαν πατένται Χρηστομάνου δημοσιεύονται εἰς

τάς ἐφημερίδας. Καὶ ἐνῶ ἀξιοτίμοι ἰατροὶ σοῦ ἀναφέρουν ὅτι ἡ δεινὰ δαμαλὶς δὲν ἀξίζει τίποτε, οἱ πωλοῦντες αὐτάς ἔχουν πατέντας δι' ὧν μάλιστα ἀποδεικνύουν ὅτι 80 0) (!) ἐπέτυχον, ἐνῶ μὲ τὴν φυσικὴν δαμαλίδά μόλις ἤμποροῦν νὰ ἐπιτύχουν 51 0)0. Καὶ συζητήσεις καὶ κακὸ καὶ βελόματι ἐν οἷς μάλιστα καὶ κάποιος Τιμαλέων Μητσόπουλος ἱατρός λέγει ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ποῦ ἔδωκε τὴν πατένταν, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι δύο εἶναι Μητσόπουλοι ἱατροὶ σὰν νὰ μὴν ἔσωνεν ἕνας.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἐπιστήμη εἰς τοῦτον τὸν τόπον ;

Φωνακλᾶς.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

(Ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος κ. Μαυρᾶ.)

Παρακαλεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσάξῃ, ὡς ὑπεσχέθη, κατὰ τὴν παρελθούσαν βουλ. σύνοδον διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, Νομοσχέδιον ὅσον ἔνεστι τάχιστα περὶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, καὶ νομίζω ὅτι δικαιούμαι νὰ ἀπευθύνω τὴν παράκλησιν ταύτην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι, ὡς εἶναι πανθομολογούμενον, ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία πάσχει δεινῶς, ἀλλ' ὁ κύριος πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 Μαΐου ῥητῶς ὑπεσχέθη νὰ εἰσάξῃ ταχέως τοιοῦτον νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ὅμως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ ἐναντίον τῆς ἐπιστήμου ὑποσχέσεως τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ εἰσέτι δὲν εἰσῆχθη. Ἡ δὲ βραδύτης αὕτη μὲ ἀναγκάζει προσέτι νὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ ὠρισμένως ἂν δὲν σκέπτεται πλέον νὰ εἰσάξῃ λίαν προσεχῶς νομοσχέδιον τοιοῦτον πρὸς ἐπιψήφισιν, διὰ νὰ προβῇ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Βουλὴ ἀμέσως πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἐξ Αἰγιαλίας βουλευτοῦ κυρίου Μεσσηνεῖ ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου περὶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, καὶ τόσῳ μάλλον καθόσον ἡ ἐμπορικὴ Ναυτιλία εἰς ὃ σημεῖον οἰκτρὸν περιῆλθεν, εἰς οὐδεμίαν δύναται ἀναβολὴν νὰ ἀνθέξῃ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς μας Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν Ἑσπερὸν τῆς Δευτέρας, ἀφοῦ εἶχε δημοσιεύσει ἐπάνω κάτω ὅμοιον εἰς τὴν Νέαν Ἡμέραν, ποίημα ἀποθεωτικὸν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἀντιθέσει τῆς ξένης γῆς, ὅπου παρεπιδημεῖ ὡς Πρόξενος. Καὶ αὐτὸ καὶ ἐκεῖνο εἶνε σχολῆς τῆς μακαρίτιδος Ξενιτειᾶς. Ἡ παραδοξολογία, τὸ ροκοκὸ τῶν εἰκόνων, τὸ παράτολμον τῶν σκέψεων, ἡ ἀσιατικὴ ὑπερβολή, τὸ κακόζηλον τῶν ἐκφράσεων, τὸ ἀνόητον τῶν ἀποφθεγματικῶν καὶ τὸ τετριμμένον, τὸ ἀσυλλόγιστον, τὸ ὅτι τύχη καὶ ὅ,τι φθάσῃ, ὅλα αὐτὰ ἐπιπροσθούσιν εἰς τὰ τοιούτου εἶδους ποιήματα καὶ σκεπάζουν ὡς σκωρία τὴν ἀληθῆ φλέβα χρυσοῦ τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξενιζώμεθα. Ὁ κ. Παράσχος εἶναι ἐρωτευμένος μὲ τὰς Ἀθήνας πλατωνικῶς, αἰσθητικῶς, ὕλικῶς, οἰκονομολογικῶς, ζχαροπλαστικῶς, ἐρατεινοκαρδικῶς καὶ πλατειοπεριπατητικῶς. Εἶδατέ ποτε ἐπὶ ζωῆς ἐρωτευμένον ἄνθρωπον τόσον βαθεῖα, ὅστις νὰ μὴ σὰς φαίνεται γελοῖος; Οἱ λόγοι, τὰ κινήματα, αἱ σκέψεις, οἱ στεναγμοὶ, αἱ παραφοραί,

ἡ ἐπιστολογραφία, αἱ περὶ τῆς ἐρωμένης ἰδέαι του, ἐκεῖναι αἱ τερατώδεις ἐκφράσεις περὶ τοῦ κάλλους καὶ τῆς ἀγγελικότητος καὶ τοῦ ὄνειρώδους αὐτῆς, ὅλα ἀγγέλλουν ἐγκέφαλον ξεδιωκούμενον καὶ λειτουργοῦντα ἀρρυθμῶς, ἀκανονίστως, σχεδὸν νοσηρῶς. Τοιοῦτος εἶναι ὁ ἐραστὴς τῶν Ἀθηναίων Παράσχος. Καὶ ὅταν μὲν εἶναι ἐδῶ, καὶ ὅταν ὁ ἐρωμένος εἶναι εἰς τὰ γόνατα τῆς ἰδικῆς του, ὁ παροξυσμὸς κατευνάζεται, ἡ παραφορὰ μετριάζει, ἐνίοτε μάλιστα καὶ σύννεφά τινα τῆς φαντασίας διαλυόμενα ὡς παραπέτασμα ἀναπεταννύμενον δεικνύουσι μελανὴν τινα γωνίαν τῆς πραγματικότητος. τὸν ἐρατεινὸν καφὲν νερόθραστον, τὸν Κυβερνήτην Πετμεζᾶν ὁμιλοῦντα κατὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Κοσμητοῦ τῆς Βουλῆς καὶ τὸν Δεκάστρον ἀποδαινόντα πολὺ, πολὺ, παρὰ πολὺ σιχαμερόν· ἀλλ' ὅταν φεύγῃ, ὅταν εἶναι μακρὰν τῶν Ἀθηναίων, ἡ παραφορὰ μεταβάλλεται εἰς delirium, καὶ ὁ πυρετὸς ἀφίνει ὡς παράλογα στίχους ὡς τοὺς ἐξῆς :

Ἀθήνα ! Πέρεις τί θὰ εἰπῇ Ἀθήνα ; πνοὴ μύρου,
Γλυκοχαράγματα οὐρανοῦ, ξένη ζωὴ ὄνειρου,
Ἀγγελικὴ ἐνθύμησις, τοῦ Γαβριὴλ λουλουδίου,
Τῆς γῆς Ἀγία Τράπεζα, τὸν τραγοῦδιον τραγοῦδι.
Εἶναι τὸ πρῶτο φίλημα καὶ τῆς καρδιᾶς τὸ δαῖπνο,
Πνευσιὰ τῆς μάννας ἀγροπνιὰ στοῦ βρέους τῆς τὸν ὕπνο.
Εἶναι ἡ δόξα, ἡ τιμὴ, ἡ συμφορὰ, ὁ χρόνος,
Τὸ χαμαῖλιο τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίᾶς ὁ πόνος !
« Ἀθήνα » λές καὶ τραγοῦδεῖς τὴν πατεῖς πυργώνεις
Κοιμᾶται κ' εἶσαι ἐξυπνος, ξυπνᾶς, τὸ νοῦ μυρόνεις
Ἐγγίξεις τὰ λιθάρια τῆς καὶ Παρθενῶνας κάνεις,
Τὴν βλέπεις, γίνεσ' Ἀπελλῆς καὶ ζῇς καὶ σὰν πελάνης.

Ὅλα αὐτὰ τὰ παραληρήματα εἶναι χαριέστατα ὑπὸ τὴν ἔοψιν τοῦ μανιώδους ἐρωτευμένου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὀφείλομεν εὐχαριστίας εἰς τὸν ποιητὴν, τόσον μεταβαλλόμενον μακρὰν τῶν Ἀθηναίων, καὶ μόνον τὸν κ. Τρικούπην νὰ μεμφώμεθα, διότι ἐπέβαλε τοιοῦτο μαρτύριον εἰς τὸν ἐθνοδόξαντον Παράσχον.

Καὶ ἄλλο Κατάστημα ἐδωδῆμων, ἐκ τῶν ὡραίων αὐτῶν κέντρων εὐρωπαϊκῆς τροφῆς καὶ τρυφῆς, ἀνοίγεται σήμερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου παρὰ τὸ ροδοζύμωτον Γερμανικὸν Ἀρτοποιεῖον τῆς Αὐλῆς τοῦ κ. Σίμ.

Τὸ νέον **Κατάστημα ἐδωδῆμων Κωνσταντινοπούλου καὶ Σας** ἔσται πλουσιώτατον εἰς τὰ λαχταριώτερα ἐδωδῆμα καὶ ποτὰ τῆς Εὐρώπης, προσφέρων πάντοτε προσφάτους ἀφίξεις τῶν παραδεισίων αὐτῶν κεντητικῶν τῆς ὀρεξέως καὶ κοσμητικῶν τῆς τραπέζης δι' ὅλων τῶν ταχυδρομικῶν εὐκαιριῶν.

Εἰς τὸ βάθος τοῦ Καταστήματος ἀναπετάννυται κομψὸν σαλόνιον διβανιστόλιστον, ὅπου τῶρα τὸν χειμῶνα ἐν ἡδυπαθεῖ ζεστασίᾳ θὰ δύνασθε νὰ ἀνοίγετε ἐπὶ τῆς κεντρικωτέρας ὁδοῦ τὴν φιάλην σας τοῦ Μονάρχου ἢ τὴν φιάλην τοῦ Δρέερ συνοδεύοντες αὐτὴν μὲ διαφανεῖς χρυσιζούσας πλευράς τρυφεροῦ ζαμπονίου.

Ὅλοι αἱ οἰκογένειαι θὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται ἐκ τοῦ **Καταστήματος ἐδωδῆμων τοῦ κ. Κωνσταντινοπούλου καὶ Σας** ὅλα τὰ ἐπιτραπέζια τῶν εἰδῶν, τῶρα μάλιστα κατὰ τὴν Λουκούλλειον χειμερινὴν περίοδον.

Εἰς τὸ νέον Κατάστημα τὰς εὐχὰς μας.

Ἐν κακὸν ἐγνώριζον αἱ Ἀθηναῖαι τὸν κονιορτόν. Τώρα προσετέθη καὶ ἡ λάσπη. Λάσπη δεινὴ, παχύεια, κολλητικὴ, πελαγίζουσα εἰς τὰ ἱπποδρόμια καὶ γεννῶσα τὴν ἀνάγκην τοῦ διὰ γεφυρώσεως συνδέσμου τῶν πεζοδρομίων.